

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

68. De Horrendo Et Foedo interitu Arij hæretici, cui exoneranti aluum, in Synodo Constantinopolitana, intestina, vnà cum stercoribus in cloacam defluerunt, Cap. 12. & 13. Item Tripar. hist. lib. 3. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

A Udite ô eruditi viri: donec verbis mecum gesta res est, verba verbis opposui: & quæ dicebantur, dicendi arte subuerti: vbi verò pro verbis, virtus processit ex ore dicentis, non potuerunt resistere verba virtuti, nec homo aduersari potuit Deo. Et ideo si quis vestrum potuit in his, quæ dicta sunt, sentire, quæ sensi, credat Christo, & sequatur hunc senem, in quo locutus est Deus.

*Cur ego sic subito amplexus sim dogmata Christi,
Hæc mihi erat docti causa verenda viri.*

*Actum me verbis vbi contra est, verba regeffi,
Arteq; dicendi dicta repulsa tuli.*

*At vbi dicentis virtus processit ab ore,
Virtuti decuit me tribuisse fidem.*

*Contra quis potuit mortalis dicere summo,
Qui regit excelso numine cuncta, Deo?*

*Dicta igitur vestrum si quis mea vera putabit,
Exemplo in Christum credat & ipse meo.*

*Atq; senem mecum tanta hunc pietate sequatur,
Qui Domini dixit verba verenda mihi.*

68. DE HORRENDO ET FOEDO interitu Arii hæretici, cui exoneranti aluum, in Synodo Constantinopolitana, intestina, vnà cum stercorebus in cloacam defluerunt. Cap. 12. & 13. Item Tripar. hist. lib. 3. cap. 10.

Arius

Anno
Christi
385.

Arius in Christum blasphemus multa locutus,
Pro meritis digna morte peremptus obit.
Pauperibus Christi primùm seruiuit in vrbe,
Nomine Alexandri qua celebrata fuit.
Hic coepit prauum Miletii dogma tueri,
Triste fuit quò ideo pulsus in exilium.
Sanctus ubi est Petrus defunctus Episcopus vrbis,
Dogmata qui Christi vera professus erat.
Successit Petro praesul blasphemus Achilles,
Arius est à quo ductus ab exilio.
Qui mox, ex viuis praesul cum cessit Achilles,
Impius affectat praesulis inde locum.
Praesul Alexander pius est sed lectus in vrbe,
Dogmata qui semper vera professus erat.
Arius accensus vehemente dolore repulsa,
Praesulis oppugnat dogmata vera pijs.
Namque coeternum Gnatum negat esse parenti
Aeterno, & verum denegat esse Deum.
Esse docet tempus, quo Christus coeperit, antè
Ex nihilo factus, secula cuncta, patri.
Arius hic primus sparsit blasphemus in orbe,
Haec contra Gnatum dogmata praua Dei.
Hanc contra Synodum Nicenae Caesar in vrbe
Indicens, toto conuocat orbe pios.
Arius hac iterum synodo damnatur ab illis,
Consortes verae qui pietatis erant.
Callidus hinc reditum scriptis à Cesare sancto
Impetrat, & socijs improbitate suis.

Hinc

Hinc Constantina synodus renouatur in vrbe,
 Arius hic fœda morte scelestus obit.
 Quo statuere die patres cognoscere dogma,
 Quod Sathanas Stygio protulit ipse lacu,
 Fundit Alexander præsul venerandus in vrbe,
 Ad Dominum tota nocte dieq; preces.
 Dogmatis autorem blasphemum vt tollat ab orbe,
 Afferat & laudes nominis ipse sui.
 Præsulis exaudit Dominus pia vota precesq;
 Autorem tetri dogmatis atq; necat.
 Namcùm manè petit synodum blasphemus, in ipsa
 Ilia cœperunt fœda dolere via.
 Cùm dolor augetur, comites rogat, vt sibi mon-
 Qua saturi possit ponere ventris onus. (strent
 Arius hic ventris cum stercore viscera fundit,
 Arius infelix exta cacando perit.
 Viscera vt effudit Iudas suspensus ab alto,
 Qui Domini fuerat proditor ipse sui.
 Sic pereant omnes, animas cum stercore flantes,
 Qui tale in Christum spargere dogma solent.

69. PAPHNVTIVS MARTYR
 ad Maximum Episcopum Hierosolymitanum
 sedentem in concilio Tyrino, conuocato
 contra Athanasium, quorum vtrique
 oculus effossus & poples succisus
 fuit propter confessionem veræ
 doctrinæ, de diuinitate filij
 Dei. Cap. 17.

F